

MIKULÁŠOV

LIST ČASOPIS RÍMSKOKATOLÍCKEJ
FARNOSTI STARÁ LUBOVŇA

Číslo 5

Ročník I

Dobrovoľný príspevok

September 2003

Viera nás učí žiť a správne sa orientovať

„Pozri len na kresťanov. Nelíšia sa od ostatných ľudí ani rečou, ani vlastou, ani vonkajšími spôsobmi života. Ani nič mimoriadne nerobia. Ale len si ich bližšie všimni. Žijú v tele a predsa nie podľa tela. Prenasledujú ich a oni predsa milujú svojich prenasledovateľov. Sú chudobní, a predsa mnohých obohacujú milosťami a príkladom života. Čo je duša v tele, to je kresťan vo svete. A ako duša udržiava telo a živí ho a všetko dobré, krásne má od duše, to všetko dáva svetu katolíkom. A preto mohol vychovať človeka iba Boh. Je to dielo nie človeka, ale dielo božie.“ Toto krásne svedectvo o živote a viere prvých kresťanov nám zanechal pohan Diognetus. Aj my by sme mali oprášiť naše kresťanstvo a žiť podobne, žiť ako skutoční kresťania. Nepokladajme vieru za maličkosť, za prežitok. Vieru nepotrebujeme len pre večný život, viera je potrebná i pre ten pozemský. Je pravdou, že ľudská spoločnosť vie človeku veľa poskytnúť, ale zodpovednosť za skutky a za život, vie dať človekovi iba viera. Ona nás učí milovať, žiť, odpúšťať, pomáhať, obetovať sa a trpieť. Viera nás učí žiť s Kristom, rešpektovať božie i svetské zákony a udržiava v nás vnútorný pokoj. Úlohou kresťana katolíka v dnešnom svete je nielen žiť podľa viery, ale podľa svojich možností ju aj šíriť. Otvárať oči iným a starať sa, aby aj iní Krista spoznali a milovali. Nino Salvaneschi o viere napísal toto: „Život bez lásky je možný. Život bez bolesti je ťažký. Ale celý život bez viery v niekoho alebo v niečo, je nemožný. A ak láska často prechádza v bolesť a bolesť sa mení na lásku, iba viera, ktorá sa rodí z lásky, z bolesti, objíma kríž. Preto veriť je najvrúcnejšia túžba každého smrteľníka a viera najhlbším tajomstvom vesmíru.“ Vážme si svoju vieru. Viera je dar o ktorý treba prosiť a chrániť ho. Ak človek o vieru nedbá, neoživuje ju, zanedbáva sv. omše, sviatosti, modlitbu, ak si neprehlbuje vedomosti štúdiom katechizmu, čítaním sv. písma, a náboženskej tlače, zľahostajnie a ľahko ju stratí. Prečo odpadáva toľko ľudí od viery, prečo náboženské povinnosti mnohí plnia ľahostajne? Odpoveď nám dáva pápež Pius X., keď hovorí: „Najväčším nepriateľom katolíkov je ich nevzdelanosť vo viere.“ Viera sa musí stať otázkou nášho svedomia. Tak ako ju prijali naši predkovia od vierozvestcov sv. Cyrila a Metoda, tak sme ju my prijali od našich rodičov a našou

povinnosťou je ju odovzdať našim deťom. Takto sa viera odovzdáva z generácie na generáciu a vinie sa ako zlatá niť dejinami nášho národa.

Je koniec prázdnin, začínajú sa povinnosti a jednou z nich nech je aj naša správna orientácia v otázkach viery. V novom školskom roku prajem aj našim žiakom a študentom veľa chuti do učenia, aby si svoje povinnosti plnili zodpovedne a s chuťou.

Na povzbudenie nech nám slúžia slová nášho otca biskupa Františka Tondru: „Len čisté oko vidí všetko jasne. Podobne aj vy, keď budete mať čistý charakter, uvidíte všetko v tom pravom svetle tak, ako to vidí Boh. Aj vo videní svetla sa máme pripodobňovať Bohu. Len tak sa dokážeme najsprávnejšie orientovať a nájdeme svoje miesto vo svete. A to je zárukou nášho spokojného života a našej služby bratom a sestrám.“

Lubomír Ogurčák

FARSKÁ KRONIKA

Júl - August 2003

Pokrstení:

Soňa Hlaváčová, Sarah Monika Krafčíková, Ema Horanská, Dávid Diňa, Nikola Korčkovská, Kevin Peter Jurek, Tamara Volková, Martin Dráb, Michal Pompa, Mária Mišenková, Martin Adam, Juraj Koreček, Andrej Kušnirik, Natália Golecová, Matúš Chovanec.

Sobášení:

Roman Gladiš a Monika Furtkevičová, Jozef Mirga a Klára Mižikárová, Mgr. Jakub Novák a Eva Andrejková, Róbert Sikorjak a Katarína Balážová, Ivan Porčogoš a Zuzana Pompová, Martin Čureja a Eva Porčogošová, Peter Repka a Alena Liščinská, Dávid Jurek a Monika Galliková, Peter Jarolím a Radoslava Jurková, Ing. Róbert Golian a Ing. Eva Högerová, Jozef Stašák a Petra Konrádyová, Ján Mašlej a Monika Špesová, Pavol Plavčan a Marianna Kopčáková, Martin Sipko a Alžbeta Oguřčáková, Peter Barlík a Mgr. Jana Pivovarská, Ing. Marián Elgr a Klaudia Dufalová, Vladimír Baluch a Martina Vilková, Mgr. Jozef Adamovský a Mgr. Katarína Ďaďovská.

Pochovaní:

Anna Menkeová, Ján Čury, Mária Rumanová, Verona Bednarčíková.

Poradňa

Poradňa pre zodpovedné rodičovstvo je každý pondelok v budove MsÚ od 16⁰⁰ – 18⁰⁰ hod.

Adorácia

Pravidelne v piatok po večernej sv. omši vo farskom kostole

Významné liturgické dni v septembri:

- 7. 9. – Košickí mučeníci
- 8. 9. – Narodenie Panny Márie
- 12. 9. – Meno Panny Márie
- 14. 9. – Povýšenie sv. Kríža
- 15. 9. – Sedembolestná Panna Mária**
- 21. 9. – Matúš, apoštol
- 30. 9. – Hieronym, kňaz a učiteľ Cirkvi

**Program návštevy Jána Pavla II.
na Slovensku**

Štvrtok 11. september – 10⁴⁰ prilet na letisko
v Bratislave

18⁰⁰ návšteva katedrály sv.
Jána Krstiteľa v Trnave

Piatok 12. september – 10³⁰ sv. omša v B. Bystrici na
Námestí SNP. Veriaci sa môžu
schádzať už od 6 00.

Program je od 7 00.

Sobota 13. september – 11³⁰ sv. omša v Rožňave
v prírodnom amfiteátri pod Rákošom.
Program bude prebiehať od polnoci
z piatku na sobotu.

Nedeľa 14. september – sv. omša o 10⁰⁰ s blahorečením
prešovského pomocného bis
kupa Vasila Hopka a sestry
Zdenky Schelingovej v Bratislave
– Petržalke na Kutlíkovej ulici.

Tlačová kancelária Konferencie biskupov Slovenska zriadila samostatnú internetovú stránku www.papez.info, na ktorej budú priebežne doplňované informácie súvisiace s návštevou sv. Otca.

„Živ Bože otca svätého!“

Odvážna matka

V treťom mesiaci tehotenstva urobila Clementina Geraci životné rozhodnutie. Ponechala si dieťa a priviedla na svet syna Dylana. 13. marca 1995 Dylan vo svojich modrých dupačkách pokojne spal, keď pochovávali jeho matku. Keď bude väčší, dozvie sa, koľko lásky prechovávala jeho matka k nemu. Tina – tak ju volal priatelia sa narodila v Taliansku, neskôr vyrástla v Amerike, v chudobnejšej štvrti. Napriek finančným ťažkostiam sa jej podarilo vyštudovať a stala sa lekárkou. Našla si dobrého manžela, tiež lekára. V štvrtom mesiaci tehotenstva pociťuje, že stráca zrak. Lekári zisťujú rakovinu a metastázy v oku a na pečeni. Bolo treba zasiahnuť silnou terapiou. Samozrejme, to by znamenalo aj smrť dieťaťa. Ale Tina, možno preto, že chcela viac dieťa ako život, odmieta liečbu. Tina, ktorú jej americkí priatelia predstavujú ako „hrdú taliansku matku“, nebola nábožná, ale mať syna bol jej životný sen. Šanca na prežitie i po liečbe nebola istá a Tina neuvažovala ani o tom, aby sa o to pokúsila. Krátko pred smrťou, keď už vedela, že hodiny jej života sú už spočítané, povedala svojej priateľke: „Ak by sa mi to malo stať ešte raz, urobila by som to znova“. Napriek tomu, že Tina nebola nábožná, neváhala obetovať svoj život za dieťa. Každý človek, ktorý je schopný dobrého skutku, tajomným spôsobom vyznáva Boha, pretože Boh je dobro.

Kedy začína život?

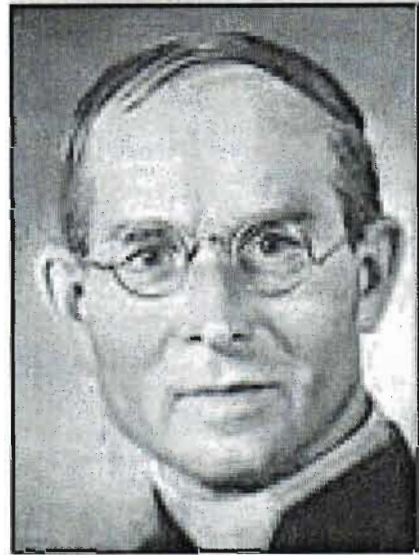
- nový život začína od počatia
- údery srdca začínajú medzi 18. a 25. dňom
- nervový systém začína pracovať okolo 25. dňa
- okolo 42. dňa je sformovaná kostra, sú prítomné reflexy
- v 8. týždni je vytvorený mozog a všetky orgány tela
- v 9. – 10. týždni dieťa žmurká, prehltnáva
- v 11. týždni plod zreteľne cmúľa prst
- okolo 12 týždňa pracujú všetky telové orgány

Modlitby za počaté deti

Občianske združenie *Život ako dar*, pod patronátom *Fóra života* organizoval v auguste už 6. ročník cyklickej akcie Modlitby za počaté deti. Akcia sa začala 11.8. v Spišskej Novej Vsi a končila 30.8. v Dóme sv. Štefana vo Viedni. V St. Lubovni sme sa za počaté deti modlili 16. 8. 2003.

„Žite vo vzájomnej láske, nábožne sa modlite, prinášajte obete a svojim vzorným životom budete svedkami Kristovými všade tam, kde Vás Božia prozretelosť postaví!“
Ján Vojtaššák

Biskup Ján Vojtaššák o svätom prijímaní

Časté, áno každodenné sv. prijímanie je merítkom duchovného cnostného života vo farnosti. Čím častejšie sv. prijímanie, tým prehlbenejší duchovný život, čím väčšia ľahostajnosť v prijímaní sviatosti Oltárnej, tým väčšia ľahostajnosť vo viere, tým väčšia spustlosť vo farnosti...

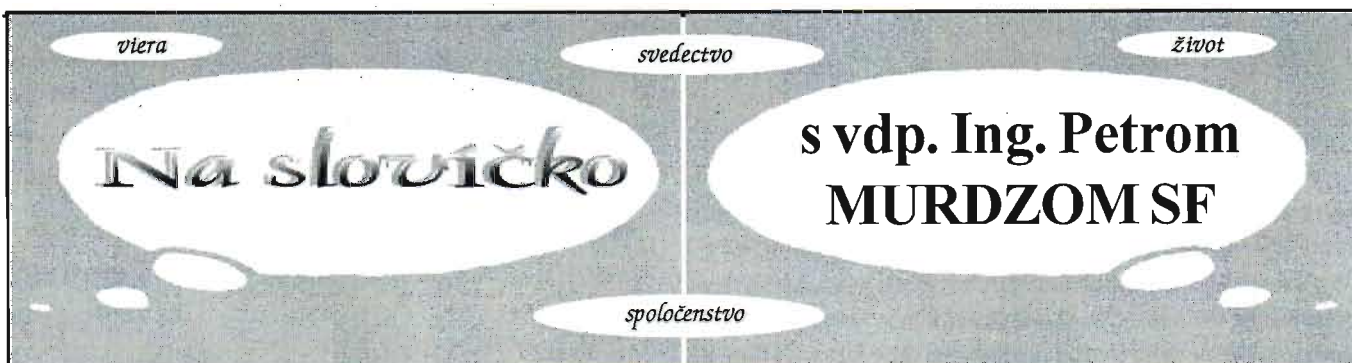
Posilňujme sa telom a krvou Pána Ježiša vo svätom prijímaní, z ktorého prví kresťania tak zázračnú silu čerpali, že aj oni pred levmi a tigrami tak neohrozene stáli...

Keby sa každý človek usiloval získať si hlbokú vieru a hlboké náboženské presvedčenie voči pravému Bohu poznávaním právd viery a keby potom rozpaľoval vo svojom srdci oheň lásky k Bohu častým prijímaním sviatostného Krista, nastal by nový svet na zemi a aj pokoj na nej...

(Z knihy *Sila viery, sila pravdy*)

...Prosíme Ťa, Večný Bože, osláv svojho služobníka Jána, aby sme si ho uctievali na oltároch celej Cirkvi. Za jeho blahorečenie Ťa prosíme, skrze Krista nášho Pána. Amen.

L. O.

RODÁK ZO STAREJ ĽUBOVNE. POČAS PÔSOBNIA MONS. TRSTENSKÉHO PATRIL MEDZI JEHO MI NIŠTRANTOV, S KTORÝCH VIACERÍ SA STALI KŇAZMI. RÁD PRICHÁDZA NA STRETNUTIA KŇAZOV – RODÁKOV. JE KAPLÁNOM V NITRE. PRI KONFERENCII BISKUPOV SLOVENSKA PÔSOBÍ AKO TAJOMNÍK RADY PRE LAICKÉ APOŠTOLSKÉ HNUTIA. JE PREDSTAVENÝM SEKULÁRNEHO INŠTITÚTU SPOLOČENSTVA FATIMA (SF).

Hovoriť o tvojom štúdiu teológie, vysviacke, znamenalo dostať do väzenia seba aj iných. Dnes sa to už dá.

Všetko to začalo tu v Starej Ľubovni. Prvé myšlienky stať sa kňazom som mal už ako miništrant, no túto túžbu som postupne nechal stranou. Veľmi som obdivoval nášho pána farára Mons. Trstenského a hlavne uvedomoval som si jeho kvality. To ma viedlo k tomu, že v duchu som Bohu povedal, jednoducho ja na to nemám. Nechal som to s tým, že to nebude moja cesta. Ale predsa ma Boh postupne priviedol na túto cestu. Popri štúdiu na vysokej škole som bol zapojený do rôznych aktivít *tajnej Cirkvi*, ktoré ma privádzali

dzali k práci s mládežou. Tu som videl, že v tajných krúžkoch mládeže potrebujú aj službu kňaza. Ľudia, ktorí organizovali tieto krúžky, ma povzbudzovali k štúdiu teológie. V roku 1976 som vstúpil do sekulárneho inštitútu a zložil sľuby. Neskôr som začal tajne študovať teológiu a robiť skúšky u profesorov, ktorých určil otec biskup Korec. Keď som po siedmych rokoch ukončil štúdium, predstavený inštitútu, do ktorého som patril sprostredkoval moju vysviacku u biskupa Korca. S otcom biskupom som sa dohodol na termíne a mieste. Dňa 29. júna 1987 na sviatok sv. Petra a Pavla som prišiel do bytu v Petržalke v presne stanovenú hodinu. Otec biskup ma už čakal pri dverách, a keď som vstúpil, zistil som, že v byte sme iba my dvaja. Potom mi ukázal texty a začal obrad vysviacky, až prišla chvíľa, keď položil na mňa ruky, chvíľu sa modlil a potom mi ticho oznámil, že som diakon. Po krátkej chvíli v obrade pokračoval a vysvätil ma za kňaza. Po vysviacke si predomňa kľakol, čo ma prekvapilo a požiadal o novokňazské požehnanie. Z bytu som hneď potichu odišiel, ako som aj prišiel. Potom som išiel do bytu môjho predstaveného, kde som spolu s ním slávil moju primičnú sv. omšu. Nasledovalo obdobie takmer jedného roka, kedy som sa z dôvodu utajenia vysviacky nikde nesmel prejavovať ako kňaz a to ani vo vlastnom inštitúte. Až neskôr mi bolo umožnené mojimi predstavenými začať pôsobiť ako kňaz, a to z bezpečnostných dôvodov v oblastiach Slovenska, kde ma nepoznali, pod pseudonymom Vendelín. Chodil som po Slovensku a robil duchovné cvičenia a obnovy, prednášky pre mládež. Myslel som si, že popri mojom zamestnaní budem takto stále pôsobiť v štruktúrach Cirkvi ako tajný kňaz. Prišiel však rok 1989, keď sa to všetko zlomilo, môj svätiaci biskup sa stal diecéznym biskupom a ja kňazom Nitrianskej diecézy. V roku 1990 som vyšiel z ilegality a pred Veľkonočnou nedeľou som doma oznámil, že som kňaz. Bolo to milé prekvapenie, veď ani rodičia, ani najbližší o tom nevedeli. Na tieto chvíle rád spomínam.

Spomenul si aktivity v tajnej Cirkvi. Pre mladých je toto obdobie neznáme. Môžeš preto spomenúť svoju vtedajšiu činnosť v prospech Cirkvi?

Popri vedení mladých spoločenstiev mládeže som

pomáhal pri pašovaní náboženskej literatúry, ktorú sme skladovali doma v sklade. Literatúru k nám prevažne v noci privážali cudzinci z Rakúska a Nemecka. Išlo o literatúru vydanú v Ríme, Mníchove, Kanade a Poľsku.

Slovensko sme mali rozdelené asi na dvadsať oblastí, do ktorých sme prostredníctvom určených ľudí dodávali literatúru. Cítili sme však potrebu mať vlastnú literatúru, a tak sme začali vydávať vlastný časopis *Náboženstvo a súčasnosť*, v ktorého redakcii som pracoval. Neskôr nám bol ponúknutý aj rozmnožovací stroj, ktorý k nám prepašovali kamiónom z Holandska. V dome, kde som býval, sme urobili tajnú tlačiareň a začali tlačiť časopisy, rôzne náboženské príručky a pod. Táto práca bola spojená s rôznymi komplikáciami, ako bol nákup veľkého množstva papiera, rôzneho tlačiarenského materiálu, a to všetko bolo potrebné preniesť do tlačiarne, vytlačiť a zasa vynieť, zložiť a distribuovať po Slovensku. Žili sme v neustálom napätí, že našu tlačiareň odhalia. Niekoľkokrát Štátna bezpečnosť zachytila časť materiálu a niekoľkých ľudí zadržala na 48 hodín. No nič sa neprezradilo. Boli sme aj sami predvolaní a vyšetřovaní, ale podarilo sa všetko utajiť až do „nej revolúcie“.

V súčasnosti si tajomníkom Rady pre laické apoštolské hnutia KBS. Čo je tvojou úlohou?

Pracujem s cirkevnými hnutiami a novými komunitami, ktoré pôsobia na Slovensku. Mojou úlohou je poznať ich činnosť, nadviazať s nimi kontakt a zmapovať ich pôsobenie v jednotlivých diecézach. Ako tajomník sa snažím, aby som v každej diecéze skontaktoval všetkých zástupcov cirkevných hnutí a mal som s nimi pravidelné stretnutie. Snažím sa, aby vznikli diecézne rady týchto hnutí a aby pre každú diecézu bol biskupom menovaný zodpovedný kňaz, ktorý by mal ako duchovný asistent tieto hnutia na starosti. Mojou úlohou je tiež napomáhať aktivitám cirkevných hnutí a prípadné nedorozumenia spojené s ich činnosťou riešiť. Hnutia všeobecne by mali pomôcť oživiť farnosti, no tu vznikajú rôzne problémy. Ďalej zabezpečujem pravidelné stretnutia zástupcov hnutí a nových komunit s predsedom Rady kardinálom Korcom, ktorému tiež sprostredkúvam informácie o ich činnosti. Myslím si, že hnutia majú veľký význam v dnešnom sekularizovanom svete a to hlavne, že umožňujú ľuďom dnešnej doby nanovo sa započúvať do evanjelia, čo je veľmi dôležité, keď hovoríme o novej evanjelizácii. Sme kresťania a niekedy skutočne potrebujeme mať priestor a impulzy na to, aby sme zmenili svoj život. V tomto vidím veľkú úlohu cirkevných hnutí a nových komunit aj v Cirkvi u nás.

L. O.

Ruženec svetla

Pápež Ján Pavol II. vyhlásil obdobie od októbra 2002 do októbra 2003 za Rok ruženca. Pápež zdôvodnil svoju výzvu takto: „Musíme znovu objaviť tajomnú hĺbku obsiahnutú v jednoduchosti tejto modlitby, takej drahej ľudovej tradícii. Táto mariánska modlitba je vo svojej štruktúre teda predovšetkým meditáciou o tajomstvách Kristovho života a diela. Keď opakujeme *Zdravas*, *Mária*, môžeme si prehĺbiť podstatné udalosti poslania Božieho Syna na zemi, ktoré nám boli odovzdané cez evanjelium a Tradíciu. Aby táto syntéza evanjelia bola kompletnejšia a poskytla väčšiu inšpiráciu, v apoštolskom liste Ruženec Panny som navrhol k existujúcim ružencovým tajomstvám pridať ďalších päť, ktoré som nazval tajomstvami svetla. Tento návrh má za cieľ rozšíriť horizont posvätného ruženca tak, aby ten, čo sa ho modlí s úctou a nielen mechanicky mal možnosť ešte hlbšie vstúpiť do obsahu dobrej zvesti a čoraz viac pripodobniť svoj život Kristovmu životu.“

„Tajomstvá svetla“ nového ruženca:

1. *Ježiš, ktorý bol pokrstený v Jordáne a začal svoje verejné účinkovanie.*
2. *Ježiš, ktorý zázrakom v Káne Galilejskej otvoril srdcia učeníkov pre vieru.*
3. *Ježiš, ktorý ohlasoval Božie kráľovstvo a vyzýval ľud na pokánie.*
4. *Ježiš, ktorý sa ukázal v božskej sláve na vrchu premenenia.*
5. *Ježiš, ktorý nám dal seba za pokrm a nápoj v Oltárnej sviatosti.*

Odvzdávajme seba samých Bohu. Vtedy nám Boh dá svoju lásku, svojho Ducha, seba samého. Čím vernejší budeme v tejto modlitbe, tým lepšie Ježiša spoznáme, pochopíme jeho slová a skutky a to, čo nám nimi hovorí a v nich darúva. Porozumieme jeho slovám a príkazom, budeme ich milovať a uskutočňovať. Naša láska k Ježišovi tak bude neustále rásť a my mu budeme stále podobnejší. Najzreteľnejším znakom toho, že ruženec mení náš život k lepšiemu je, keď v nás rastie láska, radosť a pokoj. Vtedy je Boh prítomný v našich rodinách so svojou láskou, pokojom, dobrotou a radosťou. Ruženec má v sebe silu nadchnúť rodiny a deti, mladých i starých. Sv. Otec zdôrazňuje, že mládež je schopná prejavovať také oduševnenie a entuziazmus, ktoré dospelých prekvapí. Toto tvrdenie dokladá poukazovaním na Svetové dni mládeže, ktoré sa stali meradlom nadšenia mladých ľudí. Sv. Otec nás prosí, aby sa ruženec opäť stal modlitbou rodín a za rodiny, modlitbou s deťmi a mládežou, modlitbou za pokoj

Pokračovanie na budúce

v domácnostiach i medzi národmi, nech je skutočne mocnou modlitbou, v ktorej obsiahneme Ducha Svätého. Mária, naša Matka, nech nám je učiteľkou, ona nech nás vedie. Pretože ona viac ako ktokoľvek iný Ježiša poznala, milovala a sprevádzala. Mária chce pomôcť aj nám, svojim deťom, aby sme sa zjednotili s Kristom, pretože nové tisícročie naliehavo potrebuje modlitbu za pokoj, pokoj v srdciach ľudí, v rodinách a medzi národmi.

L.O.

Tajnička

Kristus hovorí:

Nazývate ma majstrom – a nepýtate sa ma

Nazývate ma svetlom – a nevidíte ma

Nazývate ma cestou – a neidete po nej

Nazývate ma životom – a nepožadujete ho

Nazývate ma múdрым – a nenasledujete ma

Nazývate ma krásnym – a nemilujete ma

Nazývate ma bohatým – a neprosíte ma

Nazývate ma večným – a nehľadáte ma

Nazývate ma milosrdným – a nedôverujete mi

Nazývate ma všemohúcim – a nectíte ma

Nazývate ma spravodlivým – a nebojíte sa ma

Ak vás zavrhnem, tak sa

Tento zaujímavý nápis nájdeme na katedrále v nemeckom Lübecku. *Zuzana*

1. druhá božská čnosť
2. ženské meno (22. 2.)
3. Goliášov súper
4. mohamedánske náboženstvo
5. zástupca biskupa
6. hora premenenia
7. prorok

1 2 3 4 5 6 7

Do nového školského roku

v mene Božom...

Všemohúci Bože, prechádzaj naše konanie svojím vnuknutím a sprevádzaj ho svojou pomocou, aby sme všetky podujatia s tebou začínali a s tvojou pomocou i dokončili. Amen

a s úsmevom...

- Pani učiteľka vyvolá na hodine slovenčiny Mórica: „Vyskloňuj mi slovo žemľa!“

Mórica odpovedá: „Kto, čo - žemľa.“

S kým, s čím - so šunkou.

Komu, čomu mne!“

- Na detskej sv. omši sa pýta pán kaplán: „Deti, prečo je v raji dobre?“

Prihlási sa malý Janko a povie:

„Lebo tam nie je škola.“

- Na konci hodiny náboženstva pýta sa katechéta detí. Kto z vás chce ísť do neba? Všetci sa hlásia, iba Tomáš nie. A čo ty, nechceš ísť do neba? Ja by som aj chcel, ale dnes som mamke sľúbil, že pôjdem zo školy rovno domov.

- Lukáško sa pýta kamaráta. Čo myslíš, je mesiac obývaný? Jasné, veď sa tam svieti.

- Profesor sa pýta študentov. Dnes by som vám chcel niečo povedať na tému lož. Čítal niekto odo mňa knihu s týmto titulom? Všetci sa hlásia, že áno. Výborne, máme tu základ k diskusii. Kniha totiž ešte len vyjde.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Starej Lubovni. **Zodpovedný redaktor:** Lubomír Ogurčák. **Redakčná rada:** Mgr. Anna Hudáková, Henrieta Hudáková, Marcela Potucká, Zuzana Ogurčáková. **Grafická úprava:** Jozef Urban. **Adresa redakcie:** Námestie sv. Mikuláša č.14, Stará Lubovňa, <http://farnost.lubovna.sk>, tel.: 4322500, fax.: 4281591, e-mail: rkfu@sl.sinet.sk. **Censor:** Mgr. Marián Pánik. **Cirkevné schválenie:** Mons. Prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup zo dňa 6.3.2003, prot.č. 485/2003. S povolením Okresného úradu Stará Lubovňa zo dňa 18.3.2003, prot. číslo 4 /2003 Č.k.2003/00390. **Tlač:** Tlačiareň Kežmarok **Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky!**